

Det er meget afgørende, at opgaven løses uafhængigt af ministeren, fordi det er information og viden, som vi skal bruge til noget, som vi skal handle i forhold til, og hvor der ikke på noget tidspunkt må være en risiko for, at nogen ville manipulere med den.

Det andet, der er afgørende, er, at det er en lovfæstet opgave, som gennemføres i en uafhængig institution og ledes af en ansvarlig bestyrelse. Ikke en opgave, som kan spares væk, ikke en opgave, som der kan prioriteres i forhold til, når næste finanslov skal laves. Det er en opgave, som kunne bringes i udbud under en kompetent bestyrelses ansvar, en løsning, som både Venstre og De Konservative i mange, mange andre sammenhænge klart synes at foretrække.

Hvorfor vil man ikke det? Er det reelt, fordi ligestilling mellem mænd og kvinder er en besværlig og u håndterlig politisk målsætning i en tid, hvor man helst vil lade, som om ligestilling for længst er opnået, i en tid, hvor vi faktisk er kommet så langt, at videnscenteret kunne varetage og tiltrække store, væsentlige opgaver fra Den Europæiske Union, i en tid hvor vi faktisk er forpligtet til at implementere EF-direktivet om, at ethvert land skal etablere et organ eller organer, der kan fremme, analysere, overvåge og understøtte ligebehandling af mænd og kvinder?

Det, vi har tilbage, er klagenævnet og ministeren. Vi kommer til at savne videnscenteret. Vi kunne til nød leve med det, hvis opgaven stadig væk blev varetaget uden for ministeriet med et lovbundet formål. Hvorfor ikke støtte ændringsforslaget, når nu pengene faktisk er der, og når ministeren synes, opgaven er vigtig, faktisk så vigtig, at hun helt alene og selv vil bestemme, hvordan den skal udføres?

Hvad er det, der gør det så afgørende, at det er ministeren, der bestemmer, hvilken viden der skal indsamles, hvilke undersøgelser der skal iværksættes, og hvilken forskning der skal støttes, hvilken statistik der skal indsamles og udarbejdes?

Det er det, Det Radikale Venstres ændringsforslag handler om. Vi ved godt, at videnscenteret ikke kan reddes, men at opgaven skal løses internt i et ministerium uden lovgrundlag efter ministerens forgodtbefindende. Det er en gåde, når pengene er der, og opgaven kan beskrives klart og kontant og give os en sammenhængende ligestillingslovgivning.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne sige, at SF støtter Det Radikale Venstres ændringsforslag. Vi er stadig væk kede af, at videnscenteret bliver nedlagt, fordi vi synes, at der er nogle funktioner, der oplagt hører hjemme der, og de har klaret det godt. Det er på alle mulige måder en funktionsdygtig enhed, som burde overleve. Men det her ændringsforslag vil give mulighed for, at man fastholder, at opgaverne bliver udført, og det er opgaverne, som et eller andet sted selvfølgelig er vigtige.

Så vil jeg bare gerne som kommentar til fru Margrethe Vestagers indlæg sige, at vi godt vil støtte ændringsforslaget med den lille krølle tilføjet, at det er ikke det ideelle for os. Vi havde helst set videnscenteret bevaret.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokratiet gjorde allerede under førstebehandlingen af L 127 opmærksom på vores stillingtagen i denne her sag. Vi er også lodret imod lukning af Videnscenter for Ligestilling.

Under debatten fremhævede vi, at lukningen af videnscenteret ville være et kæmpe tilbageskridt i forhold til organiseringen af ligestillingsarbejdet i Danmark. Videnscenter for Ligestilling har jo virket i bare et enkelt år og blev til efter en treårig kulegravning af ligestillingslovene og organiseringen af ligestillingsarbejdet i andre af vores nordiske søsterlande. Gennem dette arbejde nåede man frem til en tredeling af ligestillingsområdet, der har høstet international anerkendelse med en minister, et uafhængigt videnscenter og et klagenævn.

At nedlægge videnscenteret, hvis opgave er at være debatskabende, indsamle viden og formidle denne uafhængigt af ligestillingsministerens politiske mærkesager, er således det samme som at amputere denne model, som jeg ellers sagde har skabt anerkendelse rundt omkring i verden.

Men anerkendelse er måske ikke det, regeringen higer efter. Det er i hvert fald i stigende grad kritik, der hagler ned udefra, når det gælder miljø, ulandsbistand, udlændingepolitikken og nu også ligestillingspolitikken.

Uanset dette imødegik Socialdemokratiet ligestillingsministerens argumenter om, at nedlæggelsen af videnscenteret udelukkende sker af økonomiske årsager, for et eller andet sted skulle der jo skæres for at imødekomme det forslagne skattestop. Vi imødegik ved at tilkendegive, at vi accepterede de besparelser, som nedlægges-